

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Tribvs Dagobertis Francorvm Regibvs Diatriba Godefridi Henschenii E Societate Iesv

Henschenius, Godefridus

Antverpiae, 1655

V Filius Dagoberti à S. Arbogasto Episcopo Argentoratensi ad vitam
reuocatus. Varia à Dagoberto Ecclesiae Argentoratensi & monasteriis
Schutterano & Saraburgo donata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9599

Eumdem Deodatum regnante Theoderico Chlodouei filio, & Childerici fratre, sub quo pessimus apostata Ebroinus excellentissimum Martyrem Leodegarium Episcopum variis tormentis vexatum capitali damnauit supplicio, de morte ad vitam transisse referunt eiusdem Deodati Acta. Hinc eum itineris Romani focium S. Wilfrido fuisse, vel ideò probatur magis, quòd alius, qui ex Angliâ eius comes venerit, nō assignetur Deodatus. De annis Christi in pluribus Sanctorum Actis non rectè adiunctis suprâ egimus. At quâ occasione à Rege DAGOBERTO oblatus Episcopatus Argentinensis Wilfrido fuerit, non æquè liquet, Num Rodtharius tum vitâ primùm functus? An S. Arbogastus à vitâ eremiticâ ad episcopatum raptus, hac occasione sperarit solitudinem sibi denuò licere petere? Ita certè Wilfridus rogantem Regem ad reditum suum Româ differre potuit.

V

Filius DAGOBERTI Regis à S. Arbogasto Episcopo Argentoratensi ad vitam reuocatus. Varia à DAGOBERTO Ecclesia Argentoratensi & monasteriis Schutterano & Saraburgo donata.

Auctor fragmenti historici Alberto Argentinensi præfixi tradit, *filium DAGOBERTI per S. Arbogastum à morte suscitatum. Erat is calcibus equi miserabiliter protritrus. Euocatus S. Arbogastus, in oratione pernoctauit. Inter orandum puer quasi de graui somno excitatus, caput extulit, quem vinum erexit Arbogastus. Ita in MSS. Actis S. Arbogasti, in quibus & DAGOBERTI Regis munificentia his verbis prædicatur: Rex Cancellario*

L 2

accito,

accito coram Optimatibus suis testamentum facit, ut Rubiacha cum omnibus appendicijs consinibusq; ad se pertinentibus, etiam cum vilis, totum & integrum amodò & deinceps sit sub dominio sanctæ Argentinensis Ecclesiæ, seruienti Dei genitrici Mariæ, stabili & inextricabili stipulatione subnixum. Dein ipse quoque Rex ad Argentinensem Ecclesiam se Dei genitrici seruiturum contradidit, & plurima pradia eidem Ecclesiæ in proprietatem dedit: vti addunt eiusdem S. Arbogasti Acta vulgata par. 2 Legendæ SS. anno CIOCCCLXXXIII atque iterum biennio post excusæ. Extat datum Argentinensi Ecclesiæ Priuilegium Tageberti Regis super tribus curtis in Rubiaco, & in Bischoffsheim & in Species: in hoc priuilegio agnoscit Rex, se olim exhereditatum propriis bonis (ita legi censemus, non filiis) ad protectionem & patrocinium Deiparæ Virginis Mariæ confugisse. Diplomatis huius partem ex membraneo codice Argentinensis diocesis edidit Iodocus Coccus in DAGOBERTO Rege cap. 15, quam hîc damus, estque eiusmodi:

In nomine sanctæ & indiuiduæ Trinitatis. TAGEBERTVS Diuina fauente clementiâ nobilissimus Rex. Notum sit omnibus sanctæ Dei Ecclesiæ fidelibus, natis & nascendis, qualiter ego TAGEBERTVS exhereditatus, Christo volente, propriis bonis, S. Mariam mihi in hereditariam heredem acquisiui... dans in honorem Matris Domini ad Ecclesiæ Argentinensis monasterium tres curtes meas optimas & electas, quas ita discernebam à ceteris ut præessent cunctis: quarum vna sita est in pago Bischoffsheim & in Comitatu Chilchheim, altera in pago, qui vocatur Rubiaca, & in Comitatu Ilchichâ, tertia in pago, qui nuncupatur Species & in Comitatu Barginensi, scilicet has supradictas curtes ad supradictum monasterium cum seruientibus Optimatibus, vel etiam equitibus ad easdem curtes pertinentibus co iure tradidi... Acta sunt hæc in Senburg: & ut à nobis facta credantur, & à posteris nostris non infringantur,

zur,

tur, manu propria roborauimus et sigillari iussimus. Signum Domini TAGEBERTI, Regis pij. Ego Turandus Concellarius Regis, ipso iubente, rescripsi.

In Actis S. Arbogasti excusis idem Cancellarius *Durandus* appellatur. Quæ apponitur clausula, alicuius descriptoris est, nec vlllo modo cohæret, estque hæc: *Acta sunt hæc 14 Nonas Aprilis, Luna VII. Anno ab Incarnatione Domini 1007, Indict. V, regnante TAGEBERTO Rege anno XXXII regni sui.* Verùm illo anno erat Indictio XV, & DAGOBERTVS senior iam annos duodeuiginti è vitâ decesserat, qui tamē in Fragmento historico Alberti Argentinensis Chronico præfixo traditur *anno Domini 1007 obiisse*: quia eius filius innuitur esse, qui à S. Arbogasto ad vitam suscitatus ibidem traditur: quod vltiore non indiget refutatione. Coccius eodem cap. 15 *oblatam ait Argentoratensi Ecclesiæ, hodieq; in eius possessionibus perpetuare, amœnissimam terrarum regionem cis vltimamq; Rubeaquas, fecundis Elli vtrimque ripis ad vsque ferè Nouientum porrectam, ipsumq; Rubeacense oppidum cum arce regiâ Isenburgo, accuratâ finium typothesiâ hodie oppidorum pagorumq; circiter triginta duum definitum.* Ei, autem tractui ait *Mundati* appellationem inditam ab singularibus exemptionum & immunitatum prerogatiuis. & DAGOBERTVM in suprâ laudato priuilegio cauere, *vt qui in monasterij Deipare Virginis Argentinensis potestatem veniunt, liberaliter degentes sub Aduocati iure in liberalium virorum numero teneantur, nullumq; famulatum (præterquam Ecclesiæ, cui addicti sunt) Domino illius loci, vel etiam Regi exhibeant, nisi ab eis beneficia teneant. Habeant quoque liberam potestatem emendi, vendendi, dandi, habendi, & posteris eorum propria iura dimittendi: denique vt iustitiam inueniant supra omnes, qui illic subditi sunt.* Hæc ibi DAGOBERTVS. Wimpelingus in Arbogasto ait, *Rubiachum oppidum cum populo, pagis*

& vniuersis possessionibus appellari superius *Munus datum*: vnde *Mundatum*: quod aliis dicitur quasi *manu datum*. DAGOBER-TI filius in dictâ arce regiâ Isenburgo natus videtur, ac de sacro baptismatis fonte renatus. Quod Philippus Simonis in Historicâ Episcoporum Spirensium descriptione in Principio III Episcopo, aliiq̃ue nonnulli, vt asserit Coccius cap. 12, attribuerunt S. Sigeberto filio DAGOBER-TI I, quem *Aurelianus à Chariberto de sancto lauacro exceptum* fuisse supra ex Fredegario ostendimus. Nomen filij forsan *Sigebertus* fuit, quem nomine patris sui appellauit DAGOBER-TVS, vt ipse suum acceperat nomen.

Idem *Arbogastus*, teste Wimpheingo, etiam DAGOBER-TO Francorum Germanicorum Regi gloriosissimo persuasit, vt monasterio Schutterano curtem seu curiam aut prædium in pago Herlisheim Basileensis diœcesis dono daret. Vnde & inter singulares monasterij illius benefactores & apud veteres & apud recentiores Schutteranos monachos imaginibus depictus est. Est Schutteranum cœnobium trans Rhenum Argentinensibus ad Schutteram fluuium in Mortinauiâ ditione. At prædium Herlisheimense cum agrorum certis limitibus à DAGOBER-TO isti cœnobio donatum Colmariâ itinere duarum horarum distat. De eo in antiquas cœnobij tabulas hæc relata tradit Coccius cap. 8. DAGOBER-TVS Francorum & Germanicorum Rex, suasionibus S. Arbogasti Episcopi Argentinensis, curtem seu prædium in pago Herlisheim Basileensis diœcesis dono dedit anno Domini 100XXX: imò potius 100CLXXX. Hinc maiori cautelâ annus à Wimpheingo omissus est. Reliquias S. Arbogasti Suraburgi, quod Heiligen-forst ab eo conditum monasterium olim dixerunt, in locello affabrè factò atque inaurato adseruari tradit Coccius cap. 19. vbi & illud monasterium refert à DAGOBER-TO fundatum dotatumq̃ue.

V I Filia